

עריכה: אלי פררה

נושא צמוד-טקסט

"טיפים":

1. בחיבורך העזר בטקסטים לשם אבחנות ולנקיטת עמדה או כדי לגבש לעצמך נקודות חשיבה. כלומר: לאחר שקראת את הקטע, שב רגע ארוך, ואל תמהר "להתנפל" על הנייר ותתחיל לכתוב. חשוב קודם במתינות (יש לך מספיק זמן) וקבע עמדתך לגבי הנושא, רשום לפניך נקודות חשיבה, רעיונות, נתונים ועובדות וכן הלאה. זה "הבשר" של חיבורך. החומר ממנו תרחיב בנושא.
2. בחיבורך התייחס לטקסט, בצורה זו או אחרת (אם אתה מסכים לדעתו של כותב המאמר, או חולק עליו, בַּמָּה ולמה) כלומר: צטט מהמאמר כדי שתוכל להתייחס לדברי הכותב ולתוכן הדברים. בציטוט הקפד לשים מילות הציטוט במרכאות. במודגש – **אל תעתיק פסקות ממנו**, אלא התייחס לנושא ולדברי הכותב.
3. הקפד לכתוב במסגרת דרישות הנושא, כלומר: אם את/ה מתבקש/ת לכתוב במסגרת מאמר בעיתון, או כמכתב, או כדיון בכיתה, או כל מסגרת שתתבקש, מלא אחר ההוראה וכתוב בהתאם.
4. כתוב תמיד, אבל תמיד! בצמוד לנושא, ואל תסטה ממנו למחוזות עלומים וחסרי קשר לנושא, בקיצור: **"אל תמרח"** כדי למלא דפים ופסקות!
5. הקפד על ניסוח נכון מבחינה תחבירית ולשונית, תוך פיסוק נכון ומוקפד. (נקודות בסוף כל משפט, פסיקים בתוך המשפט, סמני שאלה וקריאה וכדומה)
6. לפני הגשת המבחן, קרא שנית את חיבורך לוודא ולתקן שגיאות לשון, כתיב ופיסוק. וכן לוודא שאתה עצמך מבין את מה שאתה כותב...

הנושא: יחסי-אדם – "גבורתו" של האדם נמדדת ביכולתו להפוך שונא לאוהב...

כתוב חיבור לעיתון בית-הספר וחווה דעתך: בהתייחסות למסגרת ביה"ס בו אתה לומד, וביחסים בין התלמידים, בינם לבין עצמם, או יחסי מורים-תלמידים, והאם ניתן לשפר את האווירה בבית ספרך על סמך המאמר?

איזהו גיבור?

חכמינו זיכרונם לברכה קבעו שגיבור הוא מי שמצליח להפוך את אויבו לחברו "איזהו גיבור? העושה שונאו לאוהבו" (אבות דרבי נתן כ"ג). הרי שיש כאן התעלות מסוימת וגדלות נפש. גיבור הוא האדם שיכול לשים בצד את רגשותיו (כלומר, שנאתו) או דעותיו הקדומות ולפעול בצורה הגיונית; על אחת כמה וכמה אם גם שינה את דעתו ורכש חיבה לאותו אדם או הפל להיות לו לחבר. ניתן לייחס אמרה זו של חז"ל פן אישי-פסיכולוגי, פן בין-אישי או חברתי, פן מדיני או פוליטי ורבים אחרים.

כולנו מתמודדים באופן יומיומי עם מטלות שאין לנו אוהבים לעשות, או לחילופין התמודדות עם דברים שהיינו מעדיפים להתעלם מהם. אצל אחד יזה יכול להיות הליכה לבית הספר או למידה למבחן, אצל שני הדחת הכלים או שטיפת הרצפה ואצל אחר שימוש במחשבים, למשל. נכון שאנחנו יכולים לספק את הצורך המידי שלנו ולא לעשות את הדברים הללו, אך לא נפיק מכך תועלת בטווח

הארוך. נהפוך הוא, זה רק יזיק לנו. בתחום הבין-אישי או החברתי זה יכול להתבטא בהתעסקות, בהתמודדות או מאבק כוח עם אדם שאיננו חביב עלינו במיוחד. וכנ"ל לגבי התחום המדיני-פוליטי בו נדרשים דוברים בעלי דעות שונות לפעול יחד בפרלמנט או אחד מול השני בזירה הבין-לאומית. המציאות מחייבת אותנו להתעלות על עצמנו לא פעם, לדחות סיפוקים ולפעול למען מטרה מסוימת.

– אם כך, האם כולנו גיבורים? –

האם מפגש בין שתי קבוצות ספורט יריבות למשחק, למטרות הנאה ותחרות הוגנת היא גבורה? האם שיתוף פעולה בין שני עמיתים לעבודה (שהם גם יריבים) הוא גבורה? האם פסגה בין מנהיגים של עמים נלחמים היא גבורה? כן! ההגינות שבתחרות של קבוצות הספורט, ההסכמה בין העמים היריבים ורצון לשיתוף פעולה הם הגבורה. הם הדברים אליהם נגיע בעזרת טכניקה "פשוטה" זו. ואז גם בטלוגאוה ומאבקי הכוח המיותרים.

אם כך, בעשייה כזו אנחנו מבטחים לעצמנו הצלחה. בין אם בביצוע המשימה המלאה ובין אם זה בהגעה להסכמה עם השכנה ממול או עם החמות. אם נצליח להתגבר על המחסום שמונע מאיתנו להגיע לצד השני (הרגשות, הדעות או החששות שלנו) נוכל לפייס את העניין ולהפיק ממנו תועלת. מי יודע? אולי יום אחד אפילו להנות מאותו עניין, או להתחיל לאהוב את אותו אדם.

אתם יודעים מה? גם אני יכולה להיות גיבורה, וגם אתם. לא לחינם קרויים הם בפינו "חכמינו זיכרונם לברכה"; הם אכן ידעו על מה הם מדברים. היכולת להפוך דבר שאינך אוהב לדבר שאתה יכול להתמודד איתו, להשתמש בו ואפילו לאהוב בבוא העת היא אם כן בעלת תמורות רבות. כישור זה חשוב עד כדי כך שהוא בא לידי ביטוי ושימוש כמעט בכל תחומי החיים שלנו ולעיתים תכופות. גבורה זו היא אמנם "מלאכותית" ואכן דורשת מאמץ, סבלנות וסובלנות ופתיחות מחשבתית, אך מה לא נעשה בכדי שניקרא גם אנו "גיבורים"...?